

Alterannda: «Les cançons d'aquest EP són com el baladre, en aparença boniques, però incisives»

Estrenem l'EP 'Baladre' d'Alterannda i en parlem amb l'autora

Alterannda

Va començar a publicar com a **Anna Rodrigo**, però ara l'artista gironina consolida el seu projecte amb l'alter ego d'**Alterannda**, amb què està a punt de descobrir el nou EP *Baladre* (Cases de la Música, 2024). L'àlbum conté quatre cançons crítiques i on l'artista combina blues, funk, rock o rap. Avui estrenem en primícia el treball, que formarà part d'un llarga durada que la cantant preveu publicar a inicis de 2025.

Ja havies publicat com a Anna Rodrigo, però aquest és el teu debut com a Alterannda. A què es deu aquest canvi de nom i de projecte?

Vaig començar a publicar com a **Anna Rodrigo** els primers treballs, però quan vaig voler consolidar més la proposta, i vaig voler anar amb banda, vaig creure que calia donar una entitat pròpia al projecte amb un altre nom, allunyar-lo una mica de mi.

I d'on surt el nom d'Alterannda?

Em fa una mica de vergonya? [RIU] "Alterannda" és el nom que em vaig posar a Instagram. A mi no m'agraden gens les xarxes socials, i tinc Instagram quasi per obligació, perquè en el món de la música és necessari. Però ja que no podria triar no ser-hi, vaig posar-me aquest nom com una mena d'alter ego.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=cG0IKY0vr9E>

L'EP engegava amb "Blues del tren amb retard", que és un himne i resum de les queixes cap al sistema ferroviari.

Exactament. Durant tres anys he intentat anar amb tren a la feina, però ara ja he desistit perquè és impossible: un trajecte que hauria de ser de mitja hora, hi havia dies que era d'hora i mitja, d'altres que de dues, i alguns en què directament ja ni passava el tren. Estava molt cabrejada, com tots els que fem servir el tren sovint. Havia fet cartes de reclamacions, però em tornaven amb respostes molt absurdes, i no podia fer altra cosa que fer-ne una cançó. És una manera divertida de dir que això no funciona, que algú s'està quedant amb els nostres calés perquè no pot ser que els trens funcionin tan malament de manera sistemàtica. El sistema de transport públic que tenim és tan deficient que t'obliga a agafar cotxe tant si ho vols com si no, amb les despeses i contaminació que això suposa...

En la següent cançó de l'EP, "Dinamita", continues fent crítica social, però amb menys humor. Carregues contra les xarxes socials i la precarietat de l'artista...

Intento que les cançons sempre parlin del que estic vivint o veient en primera persona. Hi parlo de les xarxes socials perquè em sembla que estem enriquint amb el nostre temps i amb els nostres diners empreses multinacionals milionàries amb principis molt reprovables. Però ara mateix no es pot triar no ser-hi, hi ha poques alternatives. La web, per exemple, sí que me l'estic fent amb la plataforma Anartist, un col·lectiu de Barcelona per a la digitalització autogestionada per als artistes.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=CMtqLQTBqBk>

A partir d'aquest moment, l'EP pren un altre caire: si venies de fer crítica cap enfora, les dues següents cançons miren endins. A "Silencio" hi ha certa voluntat de posar l'autocura en el centre i d'aprendre a posar límits.

Normalment, escric des de la ràbia o la tristesa... El moment d'escriure "Silencio" va ser una època en què tothom m'explicava les seves coses i jo no tenia temps ni ganes de sentir-les. Però no ho pots evitar, perquè sap greu dir que no a persones estimades o molt properes. I per això vaig fer aquesta cançó, però també des de l'humor i l'afecte.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=kg3Rx_AHzPY

El treball tanca amb "Menys pes a la maleta".

Sí, la vaig fer l'any passat, quan vaig estar vivint quatre mesos a Sevilla per estudiar-hi flamenc per preparar-me per a la prova del màster de Cant Flamenc a l'ESMUC. Va ser una època de molt caos, i en el viatge de tornada cap aquí em vaig deixar el portàtil a l'aeroport de Sevilla. Em vaig cagar en mi mateixa molt fortament, tot i que per sort el vaig recuperar... De normal soc molt despistada, però també em va sorgir el dubte de per què em despistava tant, i vaig arribar a la conclusió que estem fent massa coses alhora, tenim el cap a milers de llocs, a molts dels quals, a més, no el voldríem tenir. La idea final del tema és que anem perdent coses físiques, però això també provoca que ens anem alliberant de tantes i tantes coses que tenim i portem a sobre. Cada vegada que en perdo una, ja no la puc tornar a perdre una altra vegada; ja me n'he alliberat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Hc7zKMEI-Jw>

Per què has titulat l'EP "Baladre"?

És una paraula que m'agrada molt, i de fet, me la vaig plantejar com a nom del projecte, en comptes d'Alterannda. A casa meva sempre n'he vist, de baladres. És una planta mediterrània i resistent, que pot créixer a molts llocs. És aparentment bonica, però és molt verinosa... i tot i així envolta molts parcs infantils! Així és com veig les cançons d'aquest EP: en aparença boniques i cuidades, però si t'ho mires bé, les lletres són bastant incisives, com el verí del baladre.

Aquest EP formarà part d'un nou disc més llarg. Què ens en pots avançar?

Sí, sortirà cap el març de 2025, i contindrà quatre cançons més, la cara B. Les noves cançons estan compostes gràcies a les beques d'OSIC de la Generalitat i de la Marfà ?molt necessàries?, i seguiran la mateixa estètica que les de *Baladre*: fusió de rap, rock, funk.. i algun ritme més flamenc.